

Projekt: Miesto, ktoré mám rád

Príbovce

Samuel Šedaj, 7. ročník

Príbovce sú v martinskom okrese. Je tam pekne ako v nebi. Chodím tam k mojej babke a je tam veľa života a veľa živočíchov. Ja som sa tam narodil a chcel by som tam stráviť celý svoj život. Kvôli tomu je tam tak krásne, lebo sú tam hory, zvieratá, čerstvý vzduch, skrátka: úžasná príroda. Preteká tade aj rieka Turiec. Ja by som to miesto za nič na svete nevymenil. Cez leto je tam najkrajšie, keď tam môžem byť s mojou babkou, strýkom, tetou a s ďalšími. Babka má obrovský pozemok a veľký dom. Chcel by som tam tráviť čo najviac času, ale to sa bohužiaľ nedá, lebo ja bývam v Hornej Potôni a Potôň je od Martina dosť vzdialená. No vždy, keď môžem, využijem príležitosť ísť si tam oddýchnuť, či cez prázdniny alebo cez víkend. Ráno je tam čistý a jedinečný vzduch. Stromy sú tam cez leto také zelené ako tá najpestrejšia a najkrajšia zelená, aká sa len dá predstaviť. Ani všetky slová neopíšu tunajšiu krásnu, horskú a skvelú prírodu. Príbovce sú súčasťou Veľkej Fatry. Lúky a pasienky sú obsiate krásnymi kvetmi, Jasenská a Gaderská dolina sú známe ako lyžiarske strediská. V lete tam pobehuje množstvo rozprávkových zvierat, ktoré len tak hocikde nenájdete. Rád sa tam chodím bicyklovať.

S rodičmi tam chodím do lesa na huby, cítim sa tam ako v raji, lebo sa tam ponorím do spevu vtákov a bzukotu múch a včiel, ktoré sa prišli napíť sladkého nektáru z lesných plodov.

Skvelým zážitkom je návšteva Múzea slovenskej dediny, ktoré sa nachádza v neďalekom Martine. Boli v ňom natočené viaceré filmy a v lete tam nájdete remeselníkov, ktorí majú typické kroje a pýšia sa vlastnoručne vyrobenými výrobkami. Získajú si vás svojou nápaditosťou a starodávnou maľbou. Staré drevené domčeky vás očaria a prenesú o storočie naspäť. Môžete sa zasnívať do jednoduchého života prostého ľudu.

Občas chodím z Príbovci aj k mojej strynke a pomáham jej starať sa o množstvo zvierat (chovajú sličky, kurence, perličky, husi, morčatá, mačky, kačky) a veľmi rád chodím so psom na prechádzku. Keď je pekne, a to väčšinou je, tak chodíme trhať s ujom žihľavu, on ju zmieša s chlebom a dáva túto dobrotu jesť hydine. Ujo má aj liaheň, kam sličky znášajú vajcia, z tých sa na jar vyliahnú nové kuriatka.

V jeden pekný slnečný deň, kedy bola obloha tyrkysovo modrá ako hladina pokojného mora, sme sa ja, môj bratranec, sesternica a ich pes vybrali popri lese na čistinu natrhať púpavu pre zvieratá. Boli sme pozrieť aj kravy, ktoré sú v neďalekej kraviarni. Keď sme sa plní zážitkov vrátili, strynka nám dala teplú večeru a išli sme spať. Má rozprávkový dom, je drevený a útulný. Takto si predstavujem chalupu mojich snov!

Aj u babky v Príbovciach sa cítim ako doma, noci tam bývajú také tmavé ako sám vesmír. Vždy, keď ráno vstanem, pomyslím si, prečo od nej bývam tak ďaleko, prečo k nej nemôžem chodievať častejšie. Je to, akoby mi polovička srdca chýbala a som hrdý na to, kto som a odkiaľ pochádzam. Dúfam, že aj mne sa raz podarí zariadiť si život podľa seba.

